

Żądania strony skarżącej

- unieważnienie zgodnie z art. 263 TFUE decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 września 2010 r. oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja dopuszcza przyjęcie hiszpańskich przepisów zmierzających do zrekompensovania dodatkowych kosztów ponoszonych przez producentów energii elektrycznej, którzy zgodnie ze zobowiązaniem do świadczenia usługi publicznej, muszą wykonywać część produkcji używając krajowego węgla.

Gas Natural Fenosa uważa, iż decyzja jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, dlatego też wnosi o stwierdzenie jej nieważności z następujących przyczyn:

- 1) Po pierwsze, decyzja narusza art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4, rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽¹⁾ w zakresie, w jakim sporna pomoc budzi wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem.
- 2) Po drugie, decyzja narusza różne przepisy prawa pierwotnego i wtórnego, tak że wymieniona pomoc nie może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, mianowicie:
  - Przepisy wspólnotowe w zakresie ochrony środowiska, konkretnie art. 4 TUE i art. 191 TFUE oraz przepisy wykonawcze do porozumień w dziedzinie ochrony środowiska, a w szczególności dyrektywa 2003/87/WE ostatnio zmieniona dyrektywą 2009/29/WE⁽²⁾, w zakresie, w jakim sporny środek promuje działanie urządzeń, które zwiększają poziom gazów emitowanych do powietrza, narusza zakaz przyznawania nieodpłatnie nowych przydziałów emisji oraz promuje działalność wydobywczą kopalni, która stanowi poważne zagrożenie dla siedliska przyrodniczego.
  - Przepisy traktatu w dziedzinie rynku wewnętrznego, konkretnie art. 34 i 49 TFUE, w zakresie, w jakim zakłóca i utrudnia przywóz energii elektrycznej wytworzonej z węgla niebędącego węglem hiszpańskim lub z gazu, jak również plany zwiększenia mocy osiągalnej produkcji energii elektrycznej z gazu lub przywożonego węgla.
  - Artykuły 101 i 102 TFEU w związku z art. 4 ust. 3 TUE, ze względu na popieranie antykonkurencyjnego zachowania wytwórców hiszpańskiego węgla.
  - Artykuł 126 ust. 1 TFUE, ponieważ sporny środek zwiększa niepotrzebnie i nieproporcjonalnie wydatki publiczne.

— Rozporządzenie nr 1407/2002⁽³⁾, ze względu na zezwolenie na podwyższenie wielkości pomocy przyznanej przez poprzednie środki i ze względu na spowodowanie zakłóceń na rynku wytwarzania energii elektrycznej.

- 3) Po trzecie, decyzja narusza art. 3 ust. 2 i art. 11 ust. 4 Drugiej dyrektywy w zakresie rynku energii elektrycznej (Dyrektywa 2003/54/WE)⁽⁴⁾, art. 106 ust. 2 TFUE, jak również wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa, mającej postać rekompensat za świadczenie usług publicznych i zasady proporcjonalności przez niespełnienie ustanowionych przez omawiane przepisy warunków istnienia usług leżących w ogólnym interesie gospodarczym ze względu na bezpieczeństwo dostaw, a w każdym razie ze względu na to, iż istnieją mniej uciążliwe alternatywne środki dla realizacji celów, do których zmierza zaskarżony środek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140, s. 63).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz.U. L 205, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37/56).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2010 r. — Iberdrola przeciwko Komisji

(Sprawa T-486/10)

(2010/C 328/80)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado i E. Barbier de la Serre, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest tożsama z decyzją będącą przedmiotem spraw T-484/10 Gas Natural Fenosa SDG przeciwko Komisji i T-490/10 Endesa przeciwko Komisji.

Zdaniem skarżącej Komisja popełniła szereg naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie stwierdzając, po przeprowadzeniu uprzedniego badania zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, iż rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych zgłoszona przez Królestwo Hiszpanii jest uzasadniona zgodnie z unijnymi regulacjami w zakresie pomocy. Skarżąca przedstawia pięć zarzutów.

W zarzucie pierwszym skarżąca podnosi, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 4 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia, mimo iż istniały poważne wątpliwości dotyczące zgodności zgłoszonej pomocy z rynkiem wewnętrznym. Dlatego też skarżąca twierdzi, że Komisja w sposób oczywisty naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

W zarzucie drugim złożonym z dwóch części skarżąca twierdzi w części pierwszej, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd w ocenie stwierdzając, że środek zgłoszony przez Królestwo Hiszpanii odpowiada konieczności rekompensaty kosztu świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym uzasadnionym względami bezpieczeństwa dostaw, gdyż nie istnieją obecnie, ani nie jest przewidywane, aby pojawiły się w średnim okresie czasu kwestie związane z bezpieczeństwem dostaw w Hiszpanii; w drugiej części skarżąca podnosi oczywisty błąd w ocenie dotyczący uznania, że zgłoszony przez Królestwo Hiszpanii środek jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 106 ust. 2 TFUE i zgodnie z trzecią dyrektywą w sprawie energii elektrycznej.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi, że pomoc państwa, na którą zezwoliła Komisja, jest sprzeczna z materialnymi i czasowymi granicami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1407/2002⁽²⁾ w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego i we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla.

W czwartym zarzucie skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, zgodnie z którą jest ona zobowiązana do starannego, dokładnego i bezstronnego zbadania wszystkich mających znaczenie elementów stanu faktycznego sprawy, a to ze względu na to, że nie uznała za stosowne przed podjęciem decyzji zapoznanie się ze wszystkimi możliwymi opiniami, aby była w pełni poinformowana o całości okoliczności sprawy, woląc zatwierdzić zgłoszony środek na pierwszym etapie.

W piątym motywie złożonym z trzech części skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła ustaloną w orzecznictwie zasadę, która uniemożliwia Komisji uznanie za zgodną ze wspólnym rynkiem

pomocy państwa, która narusza inne postanowienia traktatu, w szczególności ze względu na to, że pominęła okoliczność, że środek ten narusza przepisy w zakresie swobody przepływu towarów, cele, do których zmierzają dyrektywy dotyczące rynku wewnętrznego w zakresie energii elektrycznej i celów zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz.U. L 205, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2010 r. — Endesa i Endesa Generación przeciwko Komisji

(Sprawa T-490/10)

(2010/C 328/81)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strony skarżące: Endesa, SA (Madryt, Hiszpania), Endesa Generación, SA (Sewilla, Hiszpania) (przedstawiciel: M. Merola, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji w całości oraz
- zasądzenie na rzecz skarżących całości kosztów związanych z wniesieniem skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja Komisja jest tożsama z decyzją będącą przedmiotem spraw T-484/10 Gas Natural Fenosa SDG przeciwko Komisji i T-486/10 Iberdrola przeciwko Komisji.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie, jaki popełniła Komisja uznając, że środek będący przedmiotem zgłoszenia objęty jest dyrektywą 2003/54/WE.⁽¹⁾ W tym zarzucie skarżące podnoszą, że: